

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2952

гр. София, 20.03.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в закрито заседание на 20.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

като разгледа дело номер **3342** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК.

Постъпило е искане от пълномощник на жалбоподателя за допълване на решение № 148 от 05.01.2024г., постановено по адм. дело № 3342/2023г., чрез присъждане на разноските по делото в размер на 2100лв.

Искането е направено в срока за обжалване на постановеното решение. То е съобщено на ответника с указание за представяне на отговор в едноседмичен срок. До настоящия момент няма постъпил отговор.

Съдът намира, че молбата е подадена в срок и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

С решение № 148 от 05.01.2024г., постановено по адм. дело № 3342/2023г., съдът е отменил по жалба на М. А. М., действаща чрез адв. С. Ц. Ц., уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за Кампания 2019 с изх.№ 02-220-6500/6962 от 19.01.2023 година на зам. изпълнителния директор на ДФ “Земеделие“, в частта, с която за кампания 2019 година по схемите, базирани на площ, администрирани съгласно чл.19 от Регламент № 640/2014 на Комисията, на жалбоподателката е

наложена санкция за бъдещ период в размер на 17 747.81 лева.

В мотивите съдът е обсъдил искането за разноски като допустимо и основателно в претендирания размер, но е пропуснал да стори това с диспозитива на решението.

Съдът е посочил, че по делото са представени доказателства за направени разноски в размер на 10лв. за държавна такса и 2000лв. за адвокатски хонорар, както и че направеното възражение за прекомерност при този размер на уговорения и платен хонорар от една страна и материалния интерес по делото, който е 17 747.81 лева е неоснователно, с оглед разпоредбата на чл. 8, ал.1 във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 3 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

ДФЗ следва да бъде осъден да плати на жалбоподателката тази сума, на основание чл. 143, ал.1 от АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 248 от ГПК и чл. 143, ал.1 и чл. 144 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПЪЛВА решение № 148 от 05.01.2024г., постановено по адм. дело № 3342/2023г., както следва:

ОСЪЖДА ДФ “Земеделие“ да плати на М. А. М. с адрес: [населено място], [улица], вх.А, ет.б, ал.13, разноски по делото в размер на 2010лв., от които 10лв. за държавна такса и 2000лв. за адвокатски хонорар.

Определението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщаването на страните, че същото е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

,